

Voigt (FP):

Da vi behandlede disse forslag sidste år, sagde jeg, at det var noget af det mest ubegavede, der endnu var lagt frem på folketingets bord. Skulle jeg sige noget om forslagene i dag, så det battede noget, ville det blive med et ordvalg, der ifølge den såkaldt gode skik og tone, der hersker herinde, måtte bevirke, at formanden ville fare op af sin stol som en trold og knurre ad mig, og jeg vil bestemt ikke være uvenner med formanden på grund af disse hykleriske, talentløse, tåbelige og pladderhumanistiske forslag. Ja, undskyld jeg siger det så stærkt, men hr. Arne Bjerregaards hykleriske tale fra det forrige forslag ringer endnu ubehageligt i mine ører, hvor han sagde: jeg hylder den personlige frihed.

Jeg skal indskrænke mig til at sige, at det må give anledning til alvorlig bekymring, at kristeligt folkeparti ustandselig fremlægger disse tåbelige forbudsforslag, som er en grov krænkelse af den personlige frihed. Det er ufatteligt, at kristeligt folkeparti tror, at samfundet kan styres ved umyndiggørelse, tvang, forbud, restriktioner og dobbeltmoral. Hvorfor kan det ikke gå op for visse mennesker, at staten og dermed også dette hus ikke skal være en forbudscentral, men et serviceorgan over for borgerne? Kristeligt folkeparti burde følge fru Lone Dybkjærs råd fra sidst vi behandlede dette forslag, hvor hun sagde: „Kristeligt folkeparti burde tage navneforandring til forbudspartiet“.

Jeg vil stadig væk ikke være med til at forbyde min søn at rende til købmanden og hente et par pilsnere eller en flaske brændevin, når jeg har behov for dette; langt mindre vil jeg være med til at forbyde reklamer.

Jeg skal som afslutning henvise til, hvad jeg sagde, sidst vi behandlede forslaget den 17. april — det står i Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 3711, 3712, 3713, 3723 og 3724. Her kan forslagsstillerne slå op og læse en mængde kloge betragtninger, som de burde tage ved lære af.

Blot lige til sidst, da vi nu har indenrigsministeren til stede — sidste gang var det jo handelsministeren. Jeg kan ikke nære mig for at sige til ministeren, at når nu forslagene går ud på at pålægge regeringen at fremsætte lovforslag om disse ting, så kunne jeg for at være ond mod min kære ven indenrigsministeren tænke mig at disse tåbe-

lige forslag blev vedtaget; så kunne indenrigsministeren jo stå og klø sig selv godt i nakken af fortvivlelse.

Aase Olesen (RV):

Ligesom forslaget om de mindre husdyr, som vi behandlede her i tirsdags, har vi at gøre med to genfremsættelser fra kristeligt folkeparti. Det radikale venstre kan fortsat ikke støtte forslagene, og jeg bliver nødt til at sige, at vi ikke ønsker at deltage i den almindelige pr-virksomhed for enkelte partier, som med deres evindelige genfremsættelser belaster folketingets arbejde meget alvorligt. Jeg vil bede kristeligt folkepartis folketingsgruppe meget nøje overveje, om det er rimeligt at blive ved med at genfremsætte lovforslag uændret i et uændret folketing gang efter gang, i dette tilfælde med mindre end et års mellemrum. Hvis kristeligt folkeparti for alvor havde ønsket at gøre noget ved de stadig voksende alkoholproblemer, havde man næppe fremturet med sin helt udsigtsløse forbudspolitik.

Der er grund til at beklage, at kristeligt folkeparti ikke har fundet anledning til at lytte til debatten sidste år eller i sidste samling. Den viste nemlig, at der i virkeligheden er et stort behov for at få alkoholproblemet taget op til en samlet behandling her i folketinget, sådan som det blev forudsat af udvalget, der behandlede loven om restaurations- og hotelvirksomhed. Udvalget skrev i sin betænkning, der er afgivet 12. marts 1970, følgende:

„Udvalget opfordrer derfor regeringen til snarest at nedsætte en kommission til nærmere undersøgelse af de omhandlede spørgsmål.“

De spørgsmål, det drejede sig om, var, at man var klar over, at man med den nye lov om restaurations- og hotelvirksomhed fik skilt det alkoholmæssige ud, og at man trængte til at få belyst disse spørgsmål samlet.

Siden er der ikke sket ret meget i denne sag, og jeg vil i lighed med venstres ordfører, fru Mette Madsen, opfordre de partier her i tinget — og det gælder vist for en gangs skyld alle undtagen kristeligt folkeparti og måske fremskridtspartiet — som har erkendt problemets omfang, men som ikke tror på en gold forbudspolitik, at finde sammen i udvalgsarbejdet om under en eller